

Sygn. akt I C 1480/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 września 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Tadeusz Dereń

Protokolant Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 września 2014 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa H. O. (1)

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę kwoty 68000,00 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda H. O. (1) kwotę 48000 zł (czterdzieści osiem tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od kwoty 18000 zł od dnia 13 października 2012 roku i od kwoty 30000 zł od dnia 5 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda H. O. (1) kwotę 5452,33 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu.

IC 1480/12

UZASADNIENIE

Powódka H. O. (1) wniosła pozew o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w S. kwoty 18.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 13.10.2012r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 4800 zł.

W uzasadnieniu pozwu podała, że w dniu 9.05.2012r. w K. na ul. (...) potknęła się o uszkodzoną nawierzchnię chodnika w wyniku czego upadła i doznała obrażeń ciała. Świadkiem zdarzenia był mąż powódki H. O. (2) i L. P. (1). W sprawie została też sporządzona dokumentacja fotograficzna miejsca zdarzenia.

Podmiotem odpowiedzialnym za utrzymanie nawierzchni chodnika w miejscu gdzie doszło do upadku powódki jest G. M. K., która wskazała, iż miała zawartą umowę ubezpieczenia OC z pozwanym towarzystwem ubezpieczeń. (...) S.A. pismem z dnia 29.06.2012r. zgłosiła stronie pozwanej szkodę oraz wniosło o zapłatę 37.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 5.640 zł kosztów opieki. Strona pozwana decyzją z dnia 25.07.2012r. przyznała powódce 7.500 zł tytułem zadośćuczynienia i 1.974 zł tytułem kosztów opieki. Od tej decyzji powódka odwołała się i pozwany decyzją z dnia 12.10.2012r. dopłacił kwotę 4.500 zł tytułem zadośćuczynienia. Po wypadku powódka przebywała w (...) Centrum Medycznym w P., gdzie przeprowadzono leczenie operacyjne zespolenia złamanej kości a następnie kończynę unieruchomiono w orcie. Powódka kontynuowała leczenie w (...) w P., K.z zabiegów fizjoterapeutycznych. Powódka bardzo cierpiała z powodu dolegliwości bólowych, zmuszona była do przyjmowania środków farmakologicznych, ponieważ ręka była unieruchomiona, nie była w stanie samodzielnie wykonywać podstawowych czynności dnia

codziennego, wymagała pomocy i opieki osoby trzeciej. Do chwili obecnej ma ograniczenie ruchomości ręki i kontynuuje leczenie.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego przyznając, że jako ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej sprawcy wypadku z 20.04.2012r. ponosi odpowiedzialność co do zasady jednocześnie podnosząc, że spełniła świadczenie odszkodowawcze oraz zakwestionowała wysokość dochodzonego zadośćuczynienia jako nieadekwatnego do rozmiaru krzywdy i przekraczającego przeciętne zadośćuczynienia z art. 445 kc. Przyznała, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłaciła powódce kwotę 12.000 zł przy ustalonym uszczerbku na zdrowiu powódki 12%. W celu polubownego zakończenia sporu strona pozwana zaproponowała zawarcie ugody do kwoty 9.000 zł – kwota główna, 1.200 zł – koszty zastępstwa procesowego i 1/2 opłaty sądowej.

Na rozprawie w dniu 6 lutego 2013r. powódka nie wyraziła zgody na zawarcie ugody w zakresie wynikającym z odpowiedzi na pozew.

Pismem procesowym z dnia 28.07.2014r. (k. 173) powódka rozszerzyła powództwo o dalszą kwotę 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od kwoty 18.000 zł od dnia 13.10.2012r. i od kwoty 50.000 zł od dnia wniesienia rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty.

W wyniku postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 kwietnia 2012r. na ulicy (...)w K.powódka potknęła się o uszkodzoną nawierzchnię chodnika w wyniku czego upadła. Podmiotem odpowiedzialnym za utrzymanie stanu chodnika w miejscu upadku powódki była G. M. K.posiadająca w dniu zdarzenia umowę odpowiedzialności cywilnej, zawartą z pozwanym towarzystwem ubezpieczeń.

Odpowiedzialność za skutki wypadku przyjęła strona pozwana przeprowadzając postępowanie likwidacyjne i wypłacając powódce łącznie kwotę 12.000 zł tytułem zadośćuczynienia i 1.974 zł tytułem kosztów opieki.

/dowód: - przesłuchanie powódki k. 186 verte,

- akta szkody strony pozwanej k. 28-72,

- pismo U. M.w K.z 14.10.2011r. k. 7/.

Świadcami upadku powódki był jej mąż H. O. (2) oraz L. P. (1), którzy złożyli oświadczenia. Bezpośrednio po wypadku mąż powódki zawiózł ją do (...) Centrum Medycznego P., gdzie przebywała na (...)w okresie od 20-26 kwietnia 2012r.

W szpitalu rozpoznano złamanie głowy kości ramiennej prawej i przeprowadzono leczenie operacyjne otwarte, polegające na zespoleniu płytką (...) typu P.. Kończynę prawą powódki unieruchomiono w ortezie typu D. i wypisano w stanie ogólnym dobrym. Zalecono też kontrolę w (...), do której powódka zgłosiła się w dniu 8.06.2012r. i wykonane badanie rtg wykazało możliwość identyfikacji szpary złamania. Zalecono powódce zabiegi fizykoterapii, które powódka wybrała. Po następnej kontroli w dniu 7.07.2012r. stwierdzono w badaniu rtg, że szpara złamania jest nadal widoczna i zlecono leczenie fizykalne – laseroterapię i mobilizację stawu barkowego.

Przez cały okres powódka brała leki przeciwbólowe oraz gimnastykowała staw barkowy. Powódka wymagała pomocy osoby trzeciej w podstawowych czynnościach życia codziennego i taką pomoc przez okres około pół roku po zdarzeniu świadczył mąż powódki. Dopiero po tym okresie powódka zaczęła wykonywać większość czynności samodzielnie. Obecnie również, w niektórych czynnościach, np. przy ubieraniu, korzysta z pomocy męża z uwagi na ograniczoną ruchomość prawej ręki w stawie barkowym. Odczuwa również powódka bóle w prawym barku np. przy zmianach pogody, nie może prawą ręką wykonywać większości prac fizycznych np. mycia okien jak również nie może ręki przeciążać zaś przy stanach bólowych zażywa środki farmakologiczne. W chwili wypadku powódka była osobą bezrobotną, obecnie ma problemy ze znalezieniem pracy z uwagi na ograniczoną ruchomość prawej ręki i brak możliwości wykonywania tą ręką większości prac fizycznych. Wypadek zaważył na psychice powódki, czuje się osobą

niepełnowartościową gdyż nie jest w pełni osobą samodzielną i nie może wykonywać wszystkich prac. Powódka uczy się wykonywać część prac fizycznych lewą ręką, jest osobą praworęczną. W przyszłości czeka powódkę zabieg usunięcia płytki zespalającej.

/dowód: - przesłuchanie powódki k. 186 verte,

- karty informacyjne leczenia szpitalnego k. 66-67,

- akta szkody pozwanej – dokumentacja medyczna leczenia powódki,

- oświadczenia H. O. i L. P. k. 59-60/.

Pismem z dnia 29.06.2012r. (...) S.A. w L., reprezentujące powódkę, zgłosiło stronie pozwanej szkodę wnosząc o zapłatę kwoty 37.000 zł tytułem zadośćuczynienia w terminie 30 dni oraz kwoty 5.640 zł tytułem zwrotu kosztów opieki. Powyższe wezwanie wpłynęło do strony pozwanej dnia 4 lipca 2012r. Po przeprowadzeniu postępowania decyzją z dnia 25.07.2012r, strona pozwana przyznała powódce kwotę 7.500 zł tytułem zadośćuczynienia i 1.974 zł tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich. zaś po odwołaniu powódki pozwana decyzją z dnia 12.10.2012r., przyznała dalszą kwotę 4.500 zł tytułem zadośćuczynienia. Łącznie wypłacono powódce tytułem zadośćuczynienia kwotę 12.000 zł.

/dowód: - przesłuchanie powódki k. 186 verte,

- zgłoszenie szkody, pismo z 29.,06.2012r. k. 54,

- pismo pozwanej z 25.07.2012r. k 46,

- pismo pozwanej z 12.10.2012r. k. 28/

W wyniku wypadku z dnia 20.04.2012r. powódka doznała złamania prawej kości ramiennej w zakresie nasady bliższej. Zespolono nasadę bliższą i trzon kości ramiennej płytą i 10 śrubami. Powstała szpara pomiędzy odłamami o szerokości od 2,5 mm do 3,2 mm nie wypełnia się kostniną i nie wykazuje tendencji do powstawania zrostu. Powódka posiada znaczne ograniczenie ruchomości w stawie ramiennym, odwodzenie ograniczone do kąta 40-45 stopni, rotacja wewnętrzna ograniczona do 10 stopni, zaś rotacja zewnętrzna 30 stopni. Wielkość odniesionego przez powódkę trwałego uszczerbku na zdrowiu wynosi 40%. W okolicy stawu barkowego powódki blizna pooperacyjna długości około 120 mm. Powódka wymagała pomocy osoby trzeciej przez okres około sześciu tygodni tj. do pierwszej kontroli. Kończyna unieruchomiona w opatrunku (ortezie) ma możliwość posługiwania się unieruchomioną kończyną w całym zakresie ruchów nie wymagających odwodzenia i zginania w stawie ramiennym. W okresie sześciu tygodni po leczeniu operacyjnym powódka wymagała pomocy w wymiarze 1,5 do 2 godzin w ciągu doby.

/dowód: - opinia biegłego R B. k. 93,

- opinia biegłego uzupełniająca k. 120 i k. 148/.

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym jest w sprawie, że w dniu 20 kwietnia 2012r. na ulicy (...) w K. powódka potknęła się o uszkodzoną nawierzchnię chodnika w wyniku czego upadła, doznała złamania prawej kości ramiennej w zakresie nasady bliższej, zaś strona pozwana jako ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej sprawcy zdarzenia, nie kwestionowała okoliczności wypadku oraz przyjęła odpowiedzialność za jego skutki, przeprowadzając postępowanie likwidacyjne i wypłacając powódce łącznie kwotę 12.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, a zwłaszcza przesłuchania powódki, dokumentacji medycznej leczenia powódki oraz opinii biegłego sądowego z zakresu (...), którą – łącznie z uzupełniającymi – należało, zdaniem Sądu, ocenić jako wyczerpującą, jasną, sporządzoną w sposób fachowy i rzetelny, uznać należy,

że wypłacone powódce przez stronę pozwaną świadczenie z tytułu zadośćuczynienia w wysokości 12.000 zł jest zbyt niskie, a odmowa wypłaty dalszego zadośćuczynienia niezasadna. Świadczy o tym również propozycja ugodowa pozwanego zawarta w odpowiedzi na pozew a odnosząca się do wypłaty dalszego zadośćuczynienia w kwocie 9.000 zł.

Zgodnie z przepisem art. 445 § 1 kc, Sąd może, w wypadkach wskazanych w art. 444 kc, przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Ze względu na niewymierność krzywdy, określenie w konkretnym przypadku odpowiedniej sumy pozostawione zostało sądowi, zaś Sąd korzysta z daleko idącej swobody z uwzględnieniem wszystkich okoliczności konkretnej sprawy, mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy. Pojęcie krzywdy mieści w sobie wszelkie ujemne następstwa uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, zarówno w postaci doznanych cierpień fizycznych jak i psychicznych. Przepisy kodeksu cywilnego nie zawierają żadnych kryteriów jakie należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego, zaś zadośćuczynienie pieniężne w art. 445 § 1 kc ma charakter kompensacyjny. Wysokość zadośćuczynienia musi przedstawić jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość, nie może jednak spełniać funkcji źródła dochodu poszkodowanego, a jedynie wynagrodzenie mu doznany ból i cierpienie.

Kwotowe oznaczenie należnego zadośćuczynienia, według poglądów zarówno w orzecznictwie jak i w literaturze prawniczej, powinno być utrzymane w rozsądnych granicach z uwzględnieniem doznanej krzywdy jak i aktualnych stosunków majątkowych oraz poziomu życia społecznego (vide: wyrok SN z 28.09.2001 III CKN 427/00) co, zdaniem Sądu, nie podważa w żaden sposób kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia.

Z dokumentacji medycznej oraz opinii biegłego R. B. wynika jednoznacznie, że powódka w wyniku zdarzenia z 20.04.2012r. doznała złamania prawej kości ramiennej w zakresie nasady bliższej, którą zespolono płytą i 10 śrubami, powstała szpara pomiędzy odłamami nadal nie wypełnia się kostniną i nie wykazuje tendencji do powstania zrostu, powódka nadal posiada znaczne ograniczenie ruchomości w stawie ramiennym – odwodzenie ograniczone do kąta 40-45 stopni, rotacja wewnętrzna ograniczona do 10 stopni, zaś rotacja zewnętrzna do 30 stopni, w okolicy barku widoczna blizna pooperacyjna długości około 12 cm, zaś trwały uszczerbek na zdrowiu powódki, pozostający w związku przyczynowym z wypadkiem, wynosi 40%. Należy wskazać, że biegły przyjął uszczerbek w tej wysokości na podstawie pkt 113c rozporządzenia MPiPS z 18.12.2002 (Dz. U. 2002.234.1974 ze zm.), który przewiduje zakres uszczerbku w granicach 30-55%, a więc nie można twierdzić, aby ustalony uszczerbek był zawyżony. Jak wynika zaś z opinii biegłego i przesłuchania powódki, wypadek z dnia 20.04.2012r. skutkuje do chwili obecnej dolegliwościami bólowymi stawu ramiennego prawego, które powodują upośledzenie funkcji prawej ręki w zakresie wykonywania cięższych prac fizycznych, ograniczenie możliwości w posługiwaniu się prawą ręką, nadal konieczność pomocy osób trzecich przy wykonywaniu niektórych czynności życia codziennego, brak możliwości powrotu do pełnego zdrowia, problemy ze znalezieniem pracy z uwagi na ograniczoną ruchomość prawej ręki.

Zatem mając na uwadze wszystkie podniesione wyżej okoliczności – w tym rozmiar doznanych przez powódkę cierpień fizycznych i psychicznych (powódka czuje się osobą niepełnowartościową z uwagi na brak pełnej samodzielności w zakresie posługiwania się prawą ręką), doznany ból podczas leczenia, długi i jeszcze niezakończony okres leczenia (powódkę czeka zabieg usunięcia płytki zespalającej) i związane z tym ograniczenie przez dłuższy okres aktywności życiowej z uwagi m.in. na założony opatrunek – ortezę i unieruchomienie kończyny, wiek powódki, konieczność pomocy osób trzecich przez dłuższy czas po zabiegu operacyjnym, nadal brak zrostu kości w obrębie złamania oraz aktualne skutki wypadku, ograniczające sprawność ruchową powódki i powodujące konieczność pomocy osób trzecich przy wykonywaniu niektórych czynności, Sąd uznał za odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego należnego powódce kwotę 60.000 zł przy uwzględnieniu także trwałego uszczerbku na zdrowiu powódki w wysokości 40% w nawiązaniu również, co wskazano wyżej, zarówno do zasobności społeczeństwa i przeciętnego poziomu życia, mając na uwadze także wysokość sum zasądzanych w podobnych przypadkach w tut. Sądzie.

W związku z powyższym, ustaloną wysokość zadośćuczynienia pieniężnego należnego powódce w kwocie 60.000 zł należało zmniejszyć o kwotę 12.000 zł, którą pozwana wypłaciła powódce i tytułem dalszego zadośćuczynienia zasądzić od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 48.000 zł (pkt I wyroku). Dalej idące powództwo – jako niezasadne i wygórowane – podlegało oddaleniu (pkt II wyroku).

Odnosnie odsetek od zasądzonej kwoty Sąd uwzględnił odsetki ustawowe od kwoty 18.000 zł od dnia 13.10.2012r. gdyż pismem z dnia 29.06.2012r., stanowiącym zgłoszenie szkody, a jednocześnie będącym wezwaniem do zapłaty, które wpłynęło do pozwanej w dniu 4.07.2012r., powódka domagała się kwoty 37.000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego.

Zgodnie zaś z art. 817 § 1 kc ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, a wobec tego odsetki od daty 13.10.2012r. są w pełni zasadne.

Natomiast odsetki od kwoty 30.000 zł, wynikającej z pisma powódki z 28.07.2014r. rozszerzającego powództwo, Sąd uwzględnił od dnia 5.08.2014r. przy przyjęciu terminu 7 dni na doręczenie pisma stronie pozwanej (nadanie 28.07.2014r. k. 178) i odsetki od dnia następnego tj. 5.08.2014r. – zgodnie z art. 455 kc w zw. z art. 481 kc mając na uwadze, że zobowiązanie do zapłaty zadośćuczynienia pieniężnego ma, według utrwalonego orzecznictwa, charakter bezterminowy i dopiero staje się wymagalne po wezwaniu do zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc, stosunkowo je rozdzielając przy przyjęciu, że powódka wygrała w 0,71% (48.000 zł : 68.000 zł) zaś strona pozwana wygrała w 0,29% a zatem należne powódce koszty to 6.203,31 zł (0,71% x 8.737,06 zł, obejmujące 4.800 zł kosztów zastępstwa, 34 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictw, 3.400 zł opłaty sądowej i 503,06 zł kosztów opinii biegłego sądowego), zaś stronie pozwanej 750,98 zł (0,29% x 2.589,62 zł (2.400 zł koszty zastępstwa 189,62 koszty opinii biegłego k. 165) i w związku z tym należało zasądzić od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 5452,33 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu (6.203,31 zł – 750,98 zł). Nadto wskazać należy, iż mając na uwadze nakład pracy pełnomocnika powódki, charakter sprawy i przyczynienie się pełnomocnika do jej ostatecznego rozstrzygnięcia Sąd uznał za zasadne uwzględnienie wynagrodzenia pełnomocnika powódki w wysokości stawki 4.800 zł, tj. dwukrotności stawki minimalnej.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, należało orzec jak w sentencji.